

РЕШЕНИЕ

№ 289

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-22, в публично при закрити врати заседание на двадесет и пети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Алексиева

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Нели Алексиева Търговско дело №
20221100900085 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от ТЗ.

Производството е образувано по молба на „Ц.“ ООД /л/ по чл. 625 от ТЗ, подадена чрез ликвидатора С.Д.. Молителят твърди, че в хода на откритото производство по ликвидация е установено, че са налице предпоставките за откриване на производство по несъстоятелност. Извършената от Национална агенция за приходите ревизия е приключила с издаването на ревизионен акт № Р-22002219001145-091-001/22.07.2019 г., потвърден с решение № 1717/11.10.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – София при ЦУ на НАП, с който са установени задължения на дружеството по ЗКПО за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. за корпоративен данък в размер на 181369.23 лева и лихви от 66821.13 г. Ревизионният акт е обжалван по съдебен ред и потвърден с влязло в сила на 22.12.2021 г. решение № 1398/08.03.2021 г. на Административен съд – София град, по адм. дело № 13596/2019 г. Посочва, че от откриване на производството по ликвидация - 03.05.2018 г. дружеството не извършва търговската дейност, като липсата на средства и каквото и да е ликвидно имущество прави невъзможно изпълнението на съществуващите задължения към кредиторите, включително и публичните задължения към държавата. Ето защо моли Съда да обяви неплатежоспособността му, евентуално свръхзадължеността му и открие

производство по несъстоятелността му с решение по реда на чл. 630, ал. 1 вр. чл. 611, ал. 3 от ТЗ.

Съдът, след като взе предвид доводите на молителя и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Дружеството „Ц.“ ООД е пререгистрирано в Търговския регистър на 20.10.2008 г., като му е предоставен ЕИК *****. В Търговския регистър са обявени годишните финансови отчети на дружеството за периода 2008-2019 г. вкл., като за 2020 г. е обявена декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от Закона за счетоводството. На 03.05.2018 г. е вписано откриване на производство по ликвидация, със срок на ликвидацията 6 месеца, като на същата дата е обявена и поканата до кредиторите по чл. 267 от ТЗ.

От полученото писмо от Служба по вписванията – гр. София при Агенция по вписванията се установява, че по отношение на длъжника няма вписвания, отбелязвания и заличавания за прехвърляне на недвижими имоти за периода от 01.11.1990 г.-09.02.2022 г.

От писмото на МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция“ се установява, че в централна база на АИС-КАТ към 08.02.2022 г. няма данни за регистрирани ППС на името на длъжника, които да са негова настояща собственост.

Длъжникът е представил междинен отчет и опис и оценка на активите и пасивите към датата на подаване на молбата по чл. 625 ТЗ.

Длъжникът е представил и ревизионен акт № Р-22002219001145-091-001/22.07.2019 г., с който са установени задължения на длъжника по ЗКПО за ревизираните периоди от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г., а именно задължение за довносяне на корпоративен данък в размер на 181369.23 лева и лихви в общ размер от 66821.13 лева. Подадената от длъжника срещу този ревизионен акт жалба е охвърлена с решение № 1398/08.03.2021 г. на Административен съд – София град, по адм. дело № 13596/2019 г., потвърдено с окончателно решение № 13127/22.12.2021 г. на ВАС, 8-мо отделение, по адм. дело № 5614/2021 г.

От Националната агенция по приходите е постъпило писмо, към което са приложени заверени преписи от годишната данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, подадена от молителя за периода от 2013 г. до 2019 г. вкл., като е посочено, че за 2020 г. няма данни за подадена от длъжника ГДД. Представени са и съставени на длъжника 3 ревизионни акта - № Р-22220615002835-091-001/27.08.2015 г.; № Р-22220318001835-091-

001/28.11.2018 г. и № Р-22002219001145-091-001/22.07.2019 г. Има образувано производство по принудително изпълнение срещу длъжника – № 190752420/2019 г., по което има наложени обезпечителни мерки – заповед на банкови сметки и заповед на безналични ценни книжа, като по това изпълнително дело няма постъпили суми, а съгласно справка от БНБ банковите сметки на длъжника са закрити и не притежава безналични книжа. Представените от длъжника и изпратените от НАП документи са използвани от вещото лице по приетата съдебно-икономическа експертиза на вещото лице В.П., чието заключение, като неоспорено от молителя, съдът намира за компетентно и безпристрастно дадено. От заключението на вещото лице П. и уточненията, направени в съдебното заседание на 25.02.2022 г., се установява следното:

Вещото лице извършва финансово-счетоводният анализ на предприятието на длъжника въз основа на обявените от него в Търговския регистър ГФО за периода от 2013 -2019 г. вкл., като предвид декларираната липса на осъществявана от длъжника дейност за периода от 2020 -2021 г. по смисъла на §1, т. 30 от ДР на ЗСч, за периода на липса на стопанска дейност вещото лице приема, че се запазват балансовите стойности на правата и задълженията на длъжника от съставения ГФО за годината, през която предприятието последно е осъществявало дейност или в случая 31.12.2019 г. При извършването на анализите вещото лице посочва, че за целия изследван период от 2013 г. до 2021 г. длъжникът няма дълготрайни активи. За този период текущите /краткотрайни/ активи съставляват 100 % от общо активите на длъжника, като те се състоят основно от дългосрочни вземания, които според уточненията, направени от вещото лице в о.с.з. при приемане на заключението, са все още с ненастъпил падеж. Дружеството няма отчетени разходи за бъдещи периоди за процесния период. Собственият капитал е положителна величина за периода 2013 -2021 г., като задълженията се състоят от други задължения, в която група влизат задължения към персонала, осигурителни задължения, данъчни задължения и други задължения, различни от посочените, които са с изискуемост до 1 година и над 1 година. След анализ на активите и пасивите, собственият капитал и финансовите задължения на дружеството, вещото лице е изчислило и коефициентите на ликвидност. Коефициентът на общата ликвидност към 31.12.2013 г. е 0.8045; към 31.12.2014 г. е 0.8509; към 31.12.2015 г. е 0.8509; към 31.12.2016 г. е

0.8509; към 31.12.2013 г. е 1926; към 31.12.2018 г. е 0; към 31.12.2019 г. е 0; към 31.12.2020 г. е 0 и към 31.12.2021 г. е 0. Всички останали коефициенти за ликвидност също са в референтни величини в рамките на общоприетите за периода от 2013 г. до 2017 г., като за периода 2018 г. – 2021 г. показателите са с нулеви стойности, което означава, че дружеството не е способно да покрива текущите си задължения със собствени средства. През целия изследван период съществуващите задължения на дружеството са обезпечени с достатъчно имущество, тъй като стойностите на коефициента на финансова автономност са в референтни граници. Поддържането на този коефициент в тези граници се дължи на наличието на осчетоводени дългосрочни вземания. На съществуването на така осчетоводените дългосрочни вземания се дължат и референтните стойности на коефициента на задлъжнялост за процесния период.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Неплатежоспособността е правна категория, като легално определение за нея дадено в чл. 608, ал. 1 от ТЗ. Съгласно тази разпоредба, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: изискуеми парични задължения по търговска сделка, публични задължения /към държавата или общината/, свързани с търговската дейност, а от 13.05.06 г.- и частни държавни вземания. Презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца, поради което под "спиране на плащанията" по смисъла на чл. 608, ал. 3 от ТЗ на база на легалното определение на понятието неплатежоспособност, следва да се разбира не спиране на плащанията на задълженията на длъжника изобщо, а единствено на задълженията, които са от изчерпателно изброените в ал. 1 на чл. 608 от ТЗ. Спиране на плащанията на друг вид вземания е ирелевантно за състоянието на неплатежоспособност, защото съгласно ал. 1 на чл. 608 от ТЗ, състоянието на длъжника да ги изпълни е без значение за правно дефинираното състояние на неплатежоспособност. В настоящия случай, молителят е спрял плащанията на изискуеми парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 от ТЗ, поради което на основание чл. 608, ал. 3 от ТЗ, съдът приема, че е налице състояние на неплатежоспособност по отношение на длъжника.

В тежест на длъжника е да обори презумпцията на чл. 608, ал. 3 от ТЗ, като това може да стане на базата на анализ на имуществено - финансовото състояние на предприятието на длъжника, от който да се изведе способността му да погасява задълженията си. С оглед заключението на Съдебно-икономическата експертиза, Съдът приема, че презумпцията не е оборена и е налице установено състояние на неплатежоспособност. При анализа на финансовото и икономическото състояние на молителя се използват различни икономически и финансови показатели. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 г./, участват еднократно в производствения процес и променят натурално - веществената си форма, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източника за погасяване /плащане/ на краткосрочните, съответно текущите задължения на едно нормално развиващо се предприятие. Следователно, водещи показатели при преценка състоянието на неплатежоспособност, тъй като то е свързано с възможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като отношение между краткосрочните активи /всички или определена част от тях/ към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. На следващо място, помощните коефициенти на ликвидност /на бърза, незабавна и абсолютна/ зависят в голяма степен от вътрешната структура на краткотрайните активи, т.е. от това колко са материалните запаси, краткосрочните вземания, краткосрочните финансови активи и паричните средства като процент от общия размер на краткотрайните активи, което от своя страна зависи от конкретната основна дейност, която осъществява предприятието. Съдът приема, че по принцип водещ показател за установяване на състоянието на неплатежоспособност на длъжника е коефициентът на обща ликвидност /КОЛ/, отразяващ съотношението на всички краткотрайните активи към краткосрочните задължения. Именно този коефициент дава възможност да се оцени способността на дружеството да погасява задълженията си с всички краткосрочни активи. За норматив при коефициента за обща ликвидност се приема коефициент 1 /единица/, тъй като при него предприятието има толкова краткотрайни активи, колкото са неговите краткосрочни задължения, поради което то е в състояние да плаща задълженията си. Съгласно изготвеното от вещото лице заключение всички коефициенти на ликвидност

са извън границите на референтните си стойности към 31.12.2018 г. и след този момент продължават да са под норматива, съответно е налице трайното влошаването на коефициентите.

Предвид изложеното, съдът намира, че длъжникът не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите. Този извод на съда не се разколебава от осчетоводените от дружеството вземания по два договора за цесия, доколкото същите са дългосрочни, с ненастъпил все още падеж, като не е ясно дали същите са събираеми.

Предвид гореизложеното молбата по чл. 625 от ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността съдът не е обвързан от посочената такава от длъжника, а следва да прецени същата съобразно данните по делото. Практиката на ВКС е константна, че неплатежоспособността на търговец по смисъла на чл. 608 от ТЗ е обективно финансово състояние на длъжника и възможността му да изпълни паричните си задължения, което трябва да се прецени с оглед цялостното му финансово състояние към момента на постановяване на съдебното решение /така решение № 64/09.02.2005 г. на ВКС, по д. № 466/2004 г.; решение № 549/27.10.2008 г. на ВКС, по т.д. № 239/2008 г./. Съгласно постановеното по реда на чл. 290 от ГПК решение № 115/25.06.2010 г. на ВКС, по т.д. № 169/2010 г., за да е налице състояние на неплатежоспособност, не е достатъчно длъжникът да не плаща свое изискуемо парично задължение, а да не е в състояние да го изпълни. Началната дата на неплатежоспособността е именно изпадането в такова състояние, а не падежът на конкретното неизпълнено задължение. В случая обективно финансовите показатели на длъжника са влошени трайно към 31.12.2018 г., като към тази дата длъжникът е имал изискуеми парични задължения по чл. 608, ал. 1, т. 2 от ТЗ, установени с ревизионен акт по чл. 118 от ДОПК. Съгласно чл. 93 от ЗКПО /в редакцията, приложима към датата на възникване на установените с ревизионния акт данъчни задължения/, данъчно задължените лица внасят корпоративния данък за съответната година в срок до 31 март на следващата годината след приспадане на внесените авансови вноски за съответната година. Задълженията за заплащане на корпоративен данък не възникват с

издаването на ревизионния акт през 2019 г. и не са обвързани от неговото влизане в сила, доколкото с този акт само се установява наличието на вече възникнали по силата на закона задължения. Публичните задължения стават изискуеми с настъпването на падежа за плащането им, а не с издаването на акта за установяването им, който има само констативни функции относно съществуването на тези задължения. Ето защо началната дата на неплатежоспособността следва да се определи на 31.12.2018 г.

Предвид извода, че е налице състояние на неплатежоспособност, обосноваващо откриване на производството по несъстоятелност, Съдът не дължи произнасяне по заявеното при условията на евентуалност от длъжника искане за откриване на производство по несъстоятелност поради свръхзадълженост.

Предвид обстоятелството, че спрямо молителят е открито производство по ликвидация, то съгласно чл. 272а, ал. 1 от ТЗ, то с решението за откриване на производството по несъстоятелност съдът следва да обяви дружеството-длъжник в несъстоятелност по чл. 630, ал. 2, съответно чл. 632, ал. 1 от ТЗ. В случая не се установява да е налице реално налично имущество на длъжника, като кредиторите не са привнесли началните разноски за развитие на производството по несъстоятелност в дадения от съда срок, поради което по отношение на молителя следва да бъде постановено решение по чл. 632, ал. 1 от ТЗ със законоустановеното му съдържание.

Длъжникът следва да бъде осъден, на основание чл. 621а, ал. 1, т. 2 от ТЗ вр. чл. 77 от ГПК, да заплати платената от бюджета на съда сума за депозит за вещо лице в размер на 500 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Ц.” ООД /л/, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****
***** и **ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНА ДАТА** на неплатежоспособността – 31.12.2018 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ на длъжника „Ц.” ООД /л/, ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „***** *****.

НАЛАГА общ запор и възбрана върху имуществото на „Ц.” ООД /л/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****,

ОБЯВЯВА „Ц.” ООД /л/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****, в несъстоятелност.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Ц.” ООД /л/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****,

ОСЪЖДА „Ц.” ООД /л/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „*****, на основание чл. 621а, ал. 1, т. 2 от ТЗ вр. чл. 77 от ГПК, да заплати по сметка на бюджета на Съда сумата от 500 /петстотин/ лева.

СПИРА производството по несъстоятелност по т.д. № 85/2022 г. по описа на СГС, ТО, 22 състав.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението, по молба на длъжника или на кредитор, ако те удостоверят, че е налице достатъчно имущество или се предплатят началните разноски.

УКАЗВА на длъжника и неговите кредитори, че ако в срока по чл. 632, ал. 2 от ТЗ не бъде поискано възобновяване на производството, съдът ще прекрати производството по несъстоятелност и ще постанови заличаване на длъжника от търговския регистър.

УКАЗВА на „Ц.” ООД /л/, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 от ТЗ, както и да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

Препис от решението да се изпрати на Агенция по вписванията за вписване в Търговския регистър, на основание чл. 622 от ТЗ.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски апелативен съд, в седмодневен срок от вписването му в Търговския регистър.

Съдия при Софийски градски съд: _____